

ТҮЛКІ, ТАСБАҚА ЖӘНЕ КЕҢЕ



Еңбек етсең ерінбей,
Тояды қарның тіленбей

Бір күні орманда тұлқі,
тасбақа және кене дос
больш өмір сүріпті.



Олар үнемі бірге ойнап,
бірге тамақ іздең жүріпті.

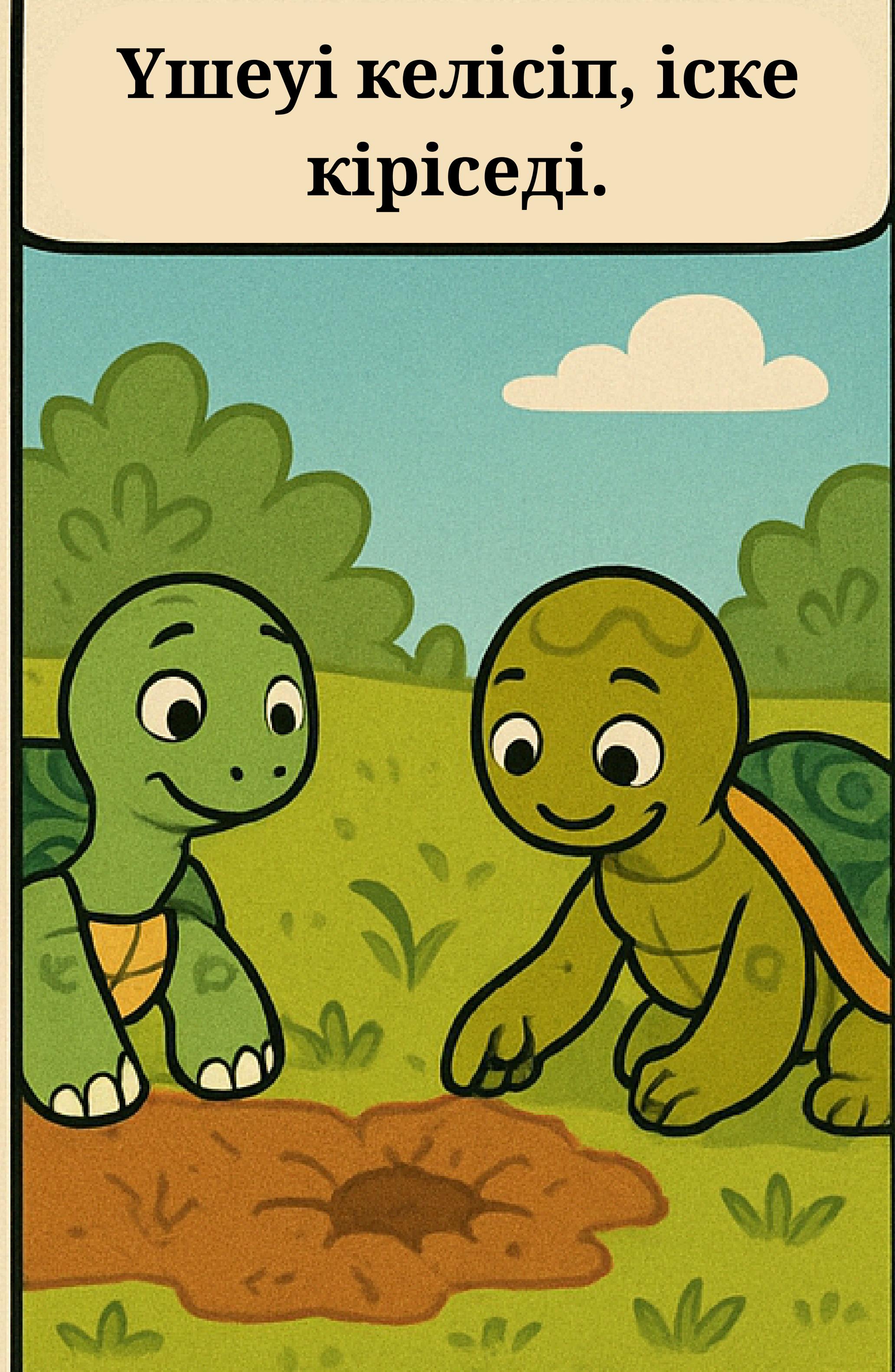
Бір күні олар жерден бір
уыс тары тауып алады.

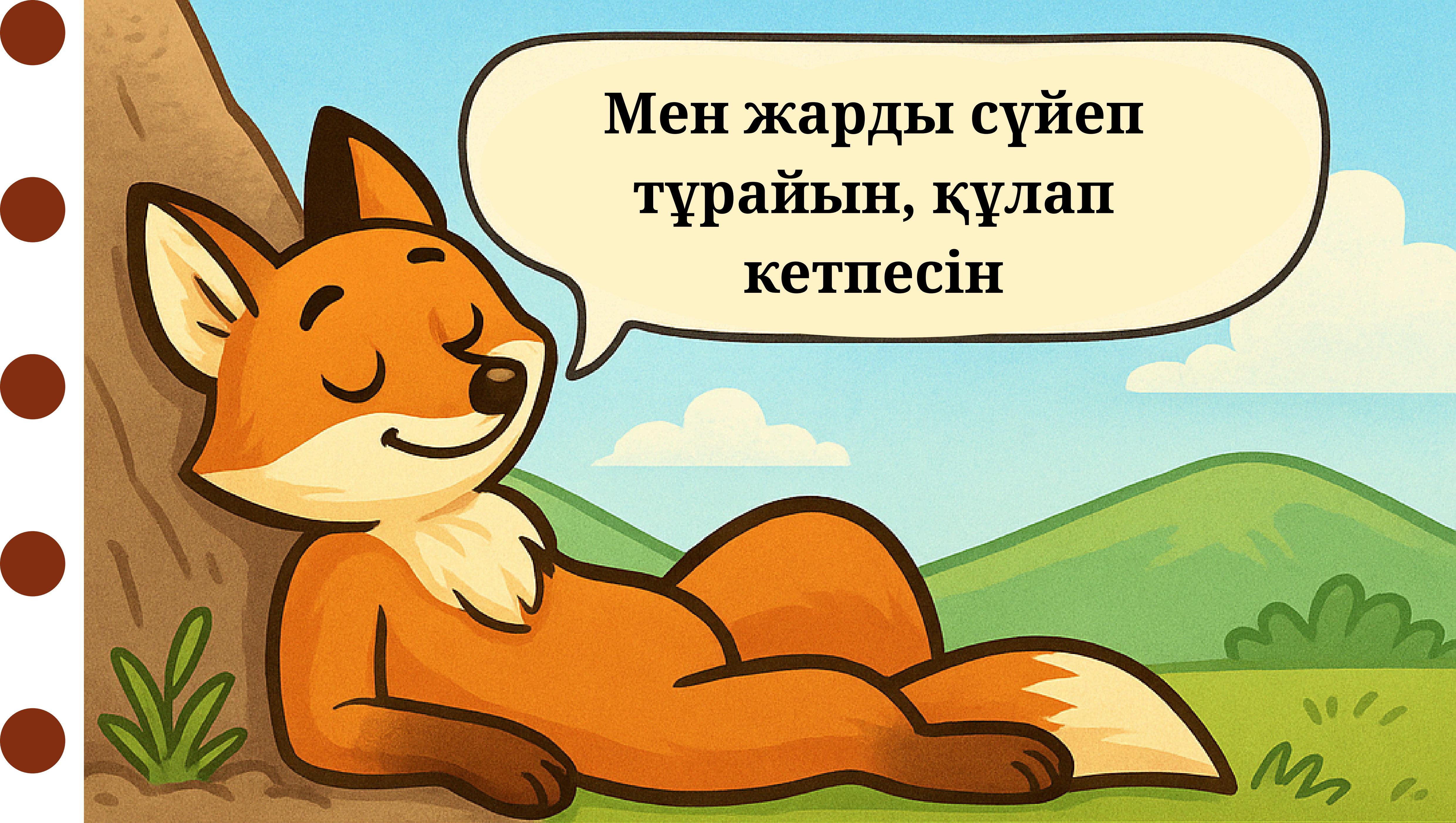


Тарыны жерге егіп,
көбейтіп, ушеумізге
бөліп алайық!

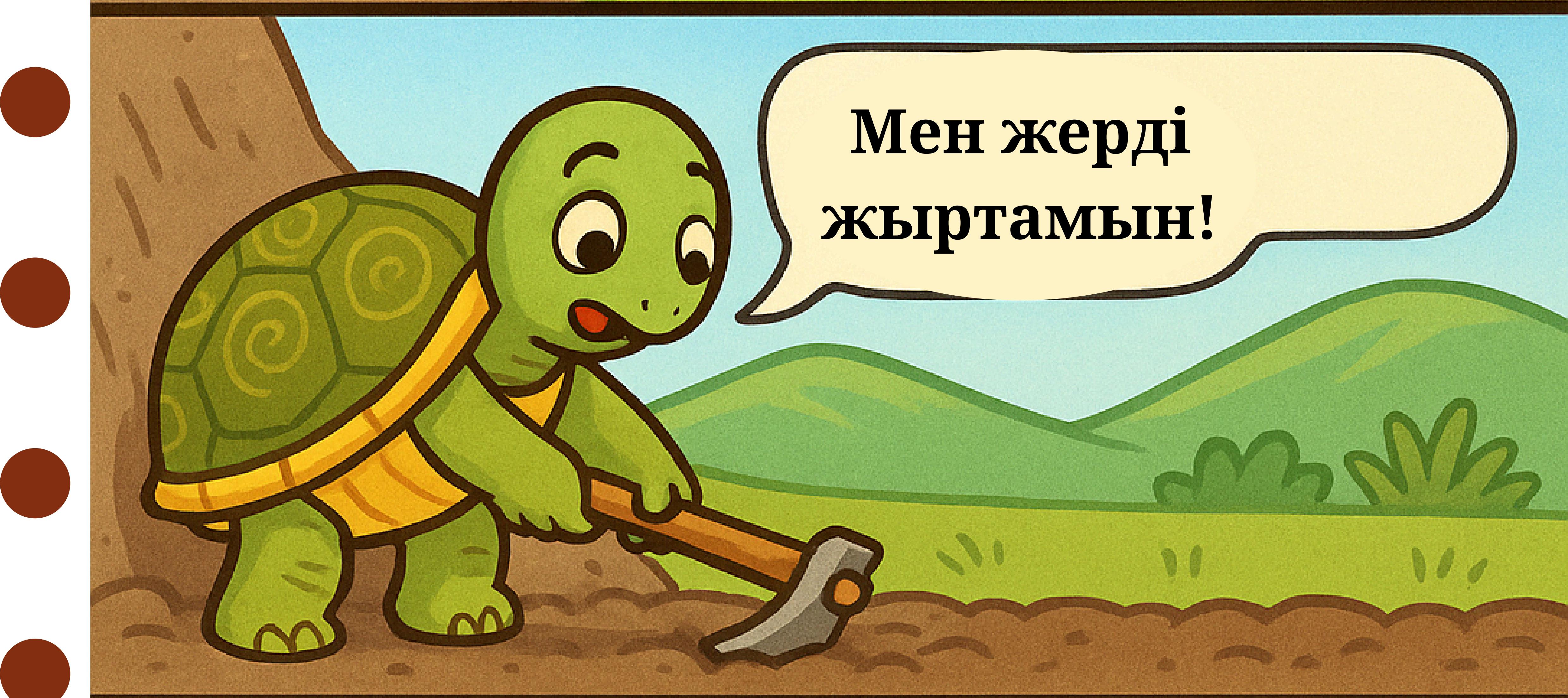


Ушеуі келісіп, іске
кіріседі.

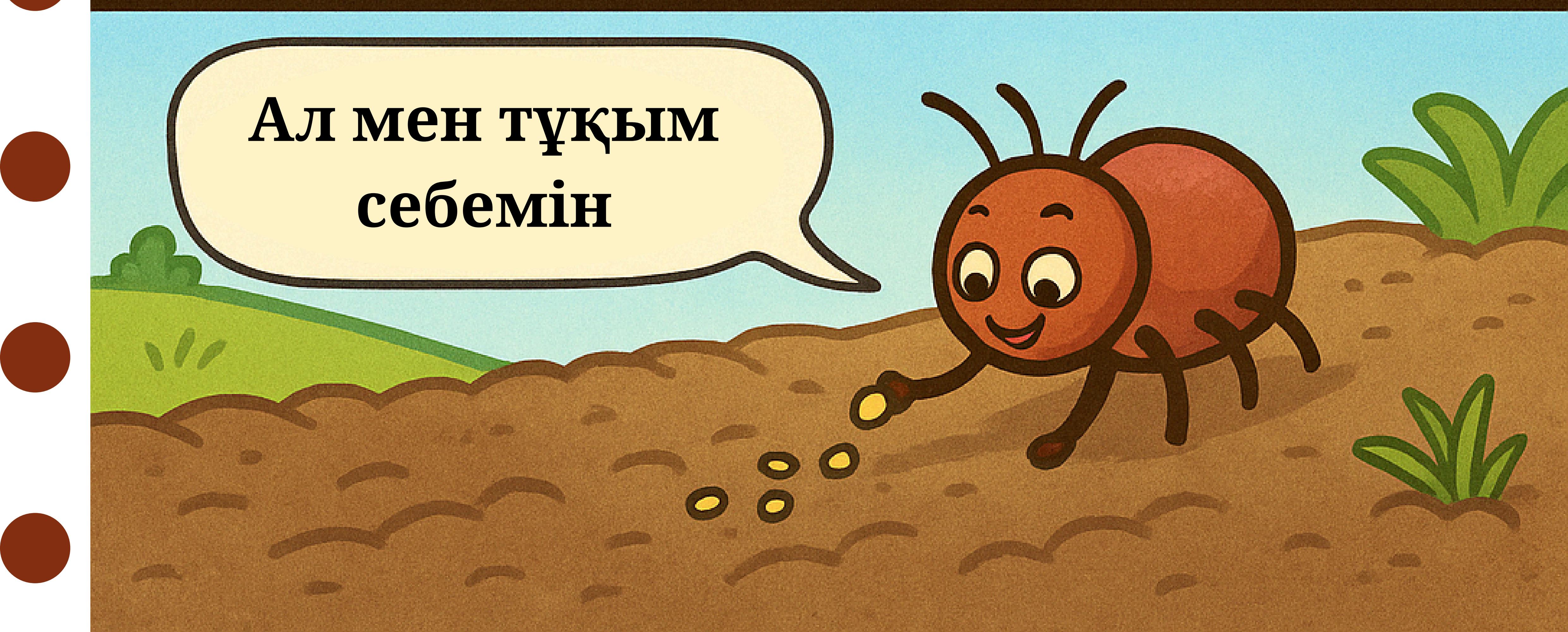




Мен жарды сүйеп
тұрайын, құлап
кетпесін



Мен жерді
жыртамын!



Ал мен тұқым
себемін

Уақыт өте келе, егін пісіп,
алтын тары жайқалады.



Тасбақа мен кене оны жинауға кіріседі.
Тұлкі әлі де жатып алған.



Тарыны енді
үшеумізге тең
бөлейік!

Иә-иә! Жар
құлап кетпесін
деп, өте
манызды іс
атқардым!

Тұлқі, сен де
көмектестің
бе?





Екі бүркіті, екі иті
бар! Осы жаққа келе
жатыр!

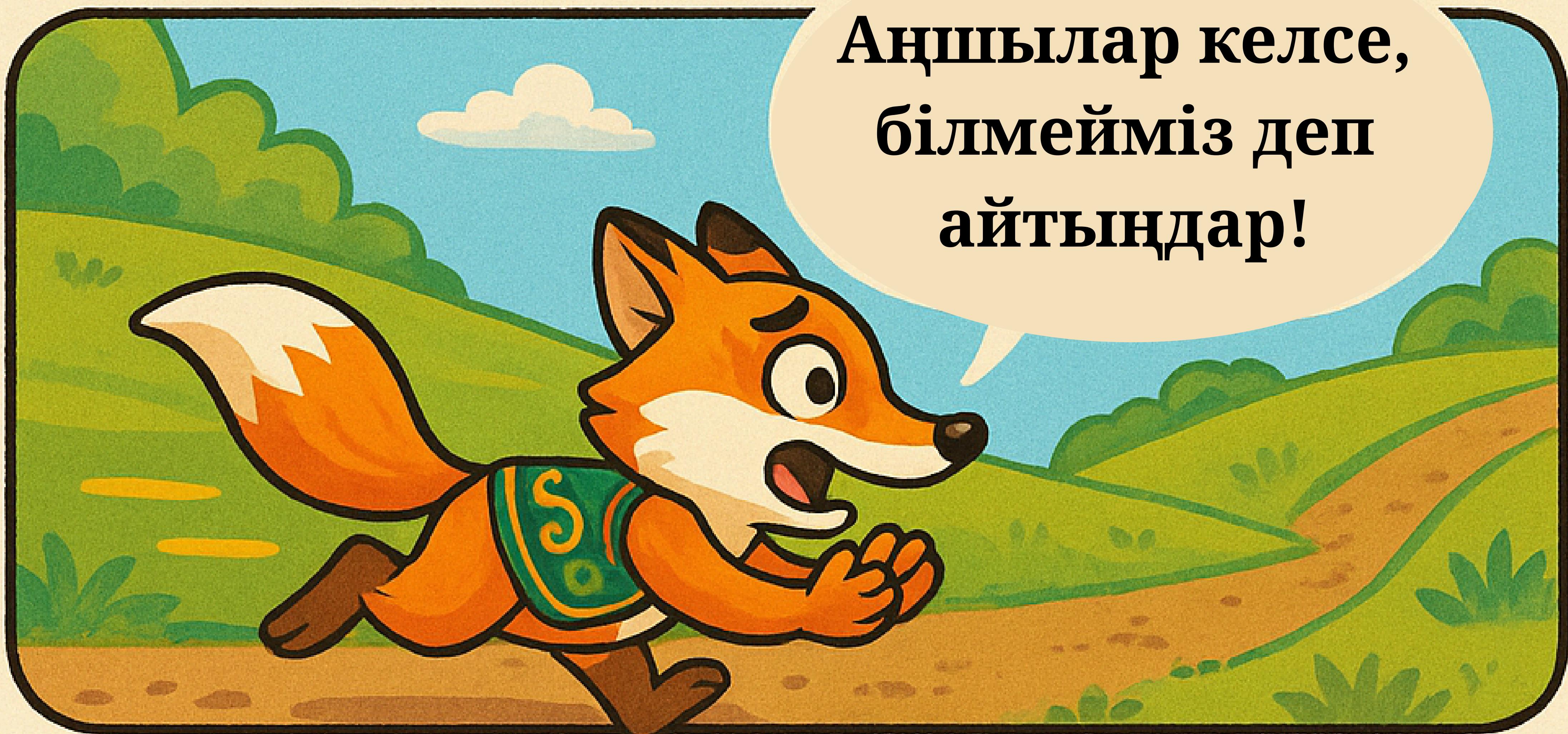


Тұлкі қорқып кетеді.

Мені айтпаңдаршы! Мына
тарыны бөлісіп алындар!
Мен сендерге ризамын!



Аңшылар келсе,
білмейміз деп
айтындар!



Еңбек еткен — егін тереді.
Арам ойлы тұлқі өз
арамдығына өзі тап болды!

